

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 4. 2017, č. j. 6 A 48/2017 – 11,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalované, v níž se domáhal, aby soud určil, že *„pokyn České advokátní komory žalobci, orgánu veřejné správy s působností po celém území ČR, sídlem obecně známým nám. Svobody 15, Brno, datovaný 12. ledna 2017, aby specifikoval specifikované, byl nezákonností“*. Na výzvu městského soudu k uhrazení soudního poplatku za žalobu žalobce reagoval žádosti o přiznání osvobození od soudního poplatku z důvodu nedostatku finančních prostředků.

[2] Městský soud v záhlaví označeným usnesením žádosti žalobce nevyhověl. Žalobce v žádosti uvedl, že je invalidním ve třetím stupni, ale důchod nepobírá pro nesplnění

potřebné doby pojištění. Jeho výdaje na bydlení činí 5.500 Kč měsíčně a jeho veškerý příjem za měsíc únor 2017 činil 6.784 Kč. Tvrzení o výši svých příjmů doložil kopií potvrzení čistého příjmu ze dne 17. 2. 2017. Na doložené kopii však nebyla patrná totožnost zaměstnavatele, doklad nebyl navíc opatřen podpisem ani razítkem, které by stvrzovaly pravdivost uvedených údajů. Městský soud proto neshledal doložení majetkových poměrů žalobce věrohodným. Povinnost doložit nedostatek finančních prostředků přitom spočívá na účastníkovi, který o osvobození od soudních poplatků žádá.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil proti rozsudku městského soudu kasační stížností.

[4] Namítl, že žádný judikát dosud nevyslovil, že by krajský soud neměl přihlížet k potvrzení zaměstnavatele, které je anonymizováno. Městský soud stěžovateli nesdělil, že k předloženému dokladu nebude přihlížet. Stěžovatel není povinen věštit, jak soud rozhodne. Navíc mzda byla přiznána čestným prohlášením, jehož pravdivost stvrzuje žadatel, nikoliv zaměstnavatel. Skutečnost, kým je žadatel zaměstnán, je jeho ryze soukromá záležitost, která na výši příjmu nic nemění. V důsledku rozhodnutí městského soudu se řízení protahuje, protože v době doručení napadeného usnesení již stěžovatel mzdu nepobíral a nebyl zaměstnán. Stěžovateli nebylo srozumitelné, proč jej soud od placení soudních poplatků neosvobodil. Přiznané osvobození by mu mohlo být odňato, pokud by se jeho sociální poměry změnily nebo byly doložené údaje nepravdivé.

[5] Dále stěžovatel městskému soudu vytkl, že již v roce 2009 rozehrál iracionální hru, kdy zamítá žádosti „*chudobné osoby*“ pro nesmyslný důvod. Soud již osm let aplikuje pouze první souvětí „*ustanovení 36-3*“, což je nepochybná nesoudnost. Podle stěžovatele se jedná o nedovolenou libovůli. Soud navíc předstírá, že stěžovatel požadoval osvobození od všech poplatků. Je tristní, pokud jménem soudce vydávají „*nonsensuální soudní akty*“ (jako je ten nyní napadený) úředníci, jako by snad soudcům nezáleželo na ctihodnosti.

[6] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Kasační stížnost je přípustná. S ohledem na skutečnost, že stěžovatel napadl kasační stížností usnesení o neosvobození od soudních poplatků, Nejvyšší správní soud nepožadoval zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost, ani netrval na zastoupení advokátem pro řízení o kasační stížnosti. Z usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 – 19, č. 3271/2015 Sb. NSS, totiž vyplývá, že stěžovatel má povinnost zaplatit poplatek za řízení o kasační stížnosti jen tehdy, pokud kasační stížnost směřuje proti rozhodnutí krajského soudu o návrhu ve věci samé, nikoliv proti rozhodnutí o procesním návrhu podaném v probíhajícím řízení o žalobě. Obdobný závěr se uplatní i pro podmínku povinného zastoupení (viz odst. 29 citovaného usnesení).

[8] Důvodnost kasační stížnosti soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Nejvyšší správní soud nepřisvědčil námitce, že městský soud měl přihlédnout ke kopii potvrzení o příjmu stěžovatele i za situace, kdy bylo toto potvrzení „*anonymizováno*". Naopak ztotožnil se závěrem městského soudu, že kopie potvrzení doložená stěžovatelem není věrohodným důkazem o jeho příjmech. Při pořízení kopie byl zakryt údaj o vystaviteli této listiny i podpis. Není proto možné ověřit, kdo danou listinu vystavil a zda odpovídá skutečnosti.

[11] Povinnost doložit nedostatek finančních prostředků pro úspěch žádosti o osvobození od soudních poplatků je přitom na účastníkovi řízení. Pokud ji nesplní, soud nezjišťuje výdělkové a majetkové možnosti účastníka z úřední povinnosti (rozsudky ze dne 8. 7. 2011, č. j. 3 Ads 80/2011 – 122, nebo ze dne 25. 1. 2005, č. j. 7 Azs 343/2004 – 50, č. 537/2005 Sb. NSS). Nevěrohodnost nebo neúplnost tvrzení účastníka ohledně existence předpokladů pro osvobození od soudních poplatků vylučuje vyhovění žádosti (např. rozsudek ze dne 26. 8. 2009, č. j. 1 As 39/2009 – 88, č. 1962/2010 Sb. NSS).

[12] Povinnost věrohodným způsobem prokázat majetkové poměry je stěžovateli nepochybně známa z jeho četných soudních sporů (jen v evidenci Nejvyššího správního soudu v současné době vedeno více než 1.400 věcí, které stěžovatel inicioval). Správní soudy stěžovatele mnohokrát upozornily, že žadatel o osvobození od soudních poplatků je povinen tvrdit a doložit úplné informace o své majetkové situaci, tedy včetně všech příjmů nebo úspor. Přes toto upozornění stěžovatel věrohodně nedoložil své příjmy ani nyní a neprokázal rozhodné skutečnosti pro posouzení, zda jsou u něj dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Za této situace nebyl městský soud povinen stěžovatele dodatečně vyzývat, aby na podporu své žádosti doložil další důkazy.

[13] Napadené usnesení proto Nejvyšší správní soud neshledal nezákonným.

[14] Zbývající námitky vznesené stěžovatelem v kasační stížnosti (viz výše odst. [5]) jsou pouze obecnými tvrzeními bez vztahu k důvodům, pro které městský soud žádosti stěžovatele nevyhověl. Pouze pro úplnost soud dodává, že napadené usnesení bylo vydáno předsedkyní senátu JUDr. Karlou Cháberovou. Tvrzení stěžovatele, že dané rozhodnutí nevydal soudce, ale úředník, proto není pravdivé.

IV. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[15] Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nedůvodnou, proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[16] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, jíž by jinak

právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože jí v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. června 2017

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu